

[Svend Auken]

hensyn til dens finansiering. Derom kan der ikke være tvivl.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Så lad mig spørge: vil det være et brud på den aftale, om man dog har så meget af en demokratisk spilleregulering i det, at man giver Folketinget en chance for at tage stilling til den fase, der får det hele til at brase sammen økonomisk? Kunne vi ikke lave en eller anden udgave af det, sådan at Socialdemokratiet – og for den sags skyld også regeringen, som i andre sammenhænge synes, det er udmærket at bruge Folketinget, skønt det kniber mere og mere – og vi på en eller anden måde fik det formularet sådan, at vi fik belyst anden fase økonomisk og trafikalt osv.? Det ville da være meget godt, så kunne vi prøve at få det på plads.

Arne Melchior (CD):

Ja, nu kunne vi jo så synge det gamle refræn: »Nu igen stor ballade i familien«. I hvert fald kan vi konstatere, at begge kombattanterne ikke havde tilstrækkelig tillid til de ordførere, som deres grupper har valgt til denne debat.

Medens Tinget nu genhenter sit vejr efter denne meget sjove dramatik, skal jeg et øjeblik beskæftige mig med L 78, som vi også behandler. Hr. Dohrmann har siddet på spring længe og er nogle gange også sprunget herop. Jeg må lige beskæftige mig et øjeblik med hans privatfinansierede faste Storebæltsforbindelse og gøre opmærksom på, at for det første – da forbindelsen jo skal lånefinansieres – bliver det i stor udstrækning privat kapital, altså privatfinansiering, om end den er statsgaranteret gennem det statslige aktieselskab.

Jeg har gentagne gange fra denne talerstol frittet hr. Dohrmann ud om, hvor han har de private, der vil finansiere, og det har han aldrig kunnet svare mig på, for der findes ikke noget svar på det, for der er ikke nogen. Der står långivere i kø, så de træder hælene ned på hinanden, det er klart, for de ved, det bliver en god forretning, men der er ikke ét konsortium, ikke én bank, ikke ét firma, ikke ét menneske, der har banket på nogen dør og meldt sig til at opfylde det, hr. Dohrmann drømmer så hektisk om om natten.

De har endog siden den 11. november 1986 haft hr. Dohrmanns lovforslag liggende, og § 3 indeholder følgende:

»Enhver, der fra statslige eller kommunale organer ønsker at indhente oplysninger, der kan være af betydning for den tekniske udarbejdelse af projekter som nævnt i § 1, kan erholde disse oplysninger ved forlods at indbetale et gebyr ...«.

Jeg tror, at samtlige ministre vil kunne bekræfte, at der ikke er nogen, der har bedt om disse oplysninger, hvilket er en ny bekræftelse på, at er der noget, der er spild af tid, er det, at hr. Dohrmann opretholder det forslag, og vi vil da også på tirsdag, tror jeg det bliver, se de berømte fire lygter på vores tavler i ensom majestæt – og så tillykke med det!

Tilbage så til L 177. Det var glædeligt, at hr. Bilgrav-Nielsen dog i det meste af sin tale, især i sin første og formodentlig forbedrede ordførertale, havde indset, at både toget og bilen er kørt, at altså vedtagelsen står fast. Det indså han ganske realistisk, og det ville jo også være uhørt andet. Så når han nu bagefter sprang på hr. Tommy Dinesens vogn og prøvede at redde noget i land, var det jo også spilfægtteri.

Finansudvalget har bevilget de første millioner kroner til aktiekapital i dette statslige aktieselskab. Bestyrelsen blev nedsat, hvis jeg husker rigtigt, i januar måned. Direktionen er udpeget. Arbejdet er i gang, parlamentarisk og demokratisk helt i orden med fuld bevillingsmæssig dækning. Så er der vel ikke nogen, der tror, at dette alle tiders mest gennemundersøgte og gennemdiskuterede projekt skulle falde her lige før fyraften på debatten.

Jeg synes ikke om de udtryk, hr. Bilgrav-Nielsen bruger, men jeg vil da indrømme, at der da ikke er noget odiøst eller uartigt i at bruge ord som »katedral« og »forkromet« og »prestige«, men der er alligevel en ganske betydelig frækhed i det, for man kan da udmærket være imod et projekt, men fordi man er imod et projekt, behøver man da ikke udnevne det til noget som helst forkromet. Jeg tror, at både direktion og bestyrelse i selskabet vil kunne bekræfte, at der ikke bliver en eneste forkromet del, hverken på tunnelen eller på brodelen, hvis der bliver en sådan, og derfor synes jeg, at det er en usaglig og hånlig debatform.